

18. oktober 2016

EM2016/71

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at pålægge Naalakkersuisut, senest fra 1. januar 2017 og i en forsøgsperiode på 5 år, at ophæve fredningen af ræve, ravne og måger. Umiddelbart efter forsøgsperioden skal der fremlægges en evaluering af forsøgets effekter, for bl.a. at vurdere om det vil være muligt, at ophæve fredningen permanent.

(Medlem af Inatsisartut Anthon Frederiksen, Partii Naleraq)

Medlem af Inatsisartut Anthon Frederiksen, Partii Naleraq har fremsat et beslutningsforslag om at ophæve fredningen af ræve, ravne og måger og det vil vi komme med en udtalelse om.

Vores måde at leve på i Grønland har ændret sig radikalt i de seneste år, hvor vi oplever at vores brug af dyr som mad er ændret.

Polarræven har haft en væsentlig rolle i vores indtjening, hvor pelsen har været genstand for handel, så den har været jæget som alle andre dyr, og i tidligere tider har både pelsen og kødet været med i den daglige husholdning for grønlænderne.

Når man færdes i naturen langs kysten, er det ikke et særsyn at møde rævefælder, og det bekræfter at denne lille dyr, ræven har været en vigtig faktor i den grønlandske husholdning.

Når man ser på, hvordan erhvervet har været i gamle dage, har der været bæredygtig brug af dyrene, vi ser også at mågen ikke er beregnet som føde i dag som tidligere, og det har bevirket at måger, svartbag og andre mågearter er blevet flere.

Antallet af måger og polarræve er øget i seneste år, og de er endda blevet til skade for omgivelserne.

Hvis man vil reducere antallet af disse fugle, er det ikke tilstrækkeligt med at give dispensation til at samle æg. Vi kan alene se at en struktureret tiltag kun vil have en gavnlige effekt.

Det er ikke længere et særsyn, at der er ræve omkring beboelser, og det er ikke trygt, især der hvor der er børn. Hvad skal vi prioritere at beskytte, ræven eller barnet? Vi skal selvfølgelig beskytte børnene mod rovdyrene. Rabies er et virkeligt farligt sygdom, som man man kan dø af, og derfor bør samtlige ræve, der nærmer sig beboede steder aflives af enhver.

Ravnene skaber ligeledes samme problem som måger og ræve. De flyver rundt i byerne og spiser affald og stjæler tilberedt proviant, der egentlig skulle sælges, og det er meget aggressive, og de viger ikke tilbage før man truer dem eller kaster ting efter dem, og deres antal eskallerer.

De spiser proviant, der er gemt ved bostederne og de er ikke bange for noget, og når man sætter sin fangst til tørre, begynder de straks med at ødelægge dem og spise dem og gør det umuligt for folk, der gerne tilberede nogle delikatesser.

Derfor bør vi tage tiltag for at reducere antallet af ræve, måger og ravne, fordi de er ikke til nogen nytte, og vi kan ikke se passive til, mens de ødelægger ting.

I Naalakkersuisuts besvarelse til forslaget er det virkelig forbavsende, at de ikke vil være med til at igangsætte tiltag for at reducere antallet, og det er vi ikke enige i, fordi vi ved at det er et omfattende problem i hele Grønland.

Nu forefindes jo rævehule på øerne. Det vil sige at det er rævene der bestemmer hvordan fuglekolonierne skal udvikle fremover, havterne har "emigreret" fra disse fuglekolonierne, og det eneste vej for at disse kan komme tilbage til deres forhenværende kolonier er ved at vi reducerer antallet af ræve, ravne og måger.

Rævene er ligeledes et problem for fåreholderne i Sydgrønland, fordi deres husdyr som får, hunde og heste kan smittes med rabies, og det er yderst farligt, og derfor bør der igangsættes tiltag for at reducere antallet af disse dyr, og ikke mindst fordi rævene kan angribe børn, handicappede eller endda almindelige mennesker.

De er blevet meget dominerende på øer, hvor fuglene lægger æg og de spiser fugleæg og fugleunger.

Selvom vi ikke er biologer, ved vi udemærket, at det er disse dyr, der er de farligste for det øvrige fauna, hvor mange æg og fugleunger er deres primære føde, og det er ikke korrekt at påstå at de mindre måger ikke er til fare for de andre fugle, fordi vi har med egne øjne set, at det er dem, der spiser flest æg og fugleunger.

Edderfugle i edderfuglekolonier, hvor der er ræve, bliver færre og færre, og vi kan se at disse dyr er til fare for fuglebestandene, som ikke kan forsvare sig.

Vi er vidende om at der indenfor byområderne er helt forbudt, og hvis vi skal løse disse problemer, kan vi sagtens arbejde sammen med kommunerne om det, fordi kommunale ansatte har mulighed for at skyde indenfor bygrænsen, sådan som det er tilfældet med hundeskyderne har dispensation.

Med disse ord vil vi udtrykke vores fulde støtte til forslagstiller Anthon Frederiksen Parti Naleraq forslag, og henviser det til viderebehandling i det respektive udvalg.

Hans Enoksen